

[Drachmann.]

Jeg skal dog straks tilføje, at dette er sket mod et Gratiale paa 4½ Mill. Kr., som væsentlig skænkes Rygerne af de Cigarer, der ellers kaldes Grossercigarer, men som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg altsaa i denne Sag har omfattet med særlig Interesse, hvad der dog — det skal være sagt i Sandhedens Interesse — skyldes hans Omsorg for Beskæftigelsesproblemet, et Spørgsmaal, jeg straks skal komme tilbage til.

Men altsaa: det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der begyndte med at ville slaa dette Misfoster for Panden, nægte Overgang til anden Behandling o. s. v., er nu gaaet med til at give denne Regering, som han dog ellers ikke omfatter med nogen alt for stor Kærlighed, i alt Fald ikke i sine Udtalelser fra denne Talerstol og heller ikke i sin Avis, en reel Udvidelse paa 6½ Mill. Kr. nye Skatter, der skal udredes af Cigaretrygere og Tobaksrygere. Jeg skal straks sige, at vi har ikke principielt stillet os afvisende overfor en Forhøjelse af Cigaretskatten, men det ærede Medlems saa stærke Forvandling har forbavset os i nogen Grad — det maa dog selvfølgelig blive en Sag mellem det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og hans talrige cigaretrygende og piberygende Vælgere —, men jeg vil dog næsten tro, at den Dag, Befolkningen ser, hvad der skal betales til Gengæld for, at man er gaaet med til de 4½ Mill. Kr.s Nedsættelse af Cigarafgiften, for denne Støtte til Partiet Venstre — jeg vil ikke sige til Regeringen, for den har ikke ønsket det, i alt Fald har Finansministeren oprindeligt ikke ønsket det —, vil den sikkert blive noget overrasket, ligesom vi andre er blevet det. Til Gengæld kan man sige, at Venstres Forvandling har ikke været mindre. For at naa til Forliget med Socialdemokratiet giver man i Virkeligheden Afkald paa en decideret Luksusbeskatnings-Indtægt paa næsten 4½ Mill. Kr. Her er det, at vi ikke kunde gaa med.

Man har fremhævet Beskæftigelsesproblemet, og det skal jeg nu ganske kort beskæftige mig med. Det har været Motiviet — i alt Fald det officielle — fra baade Socialdemokrater og Venstres Side, men opmærksomme Tilhørere af det ærede Medlem Hr. Clausager vil have lagt Mærke til, at denne som Forsvar for Flertallets Handlemaade i og for sig kun havde nogle meget vage Udtalelser af enkelte private Fabrikanter, fremsat til Bladene. Vi har derimod støttet os paa Erklæringer fra den samlede Tobaksindustri, Erklæringer, der fremtræder i officiel Form, og som er indsat som Bilag 11

i denne Betænkning, som det ærede Medlem Hr. Clausager som Ordfører dog burde kende. Med den højtærede Formands Tilfaldelse skal jeg oplæse, hvad denne Tobaksfabrikantforening skriver herom. Man protesterer mod Lovforslaget i dets nye Affattelse

„da Nedsættelsen af Cigarbeskatningen i den foreslaaede Form ikke vil faa den tilsigtede Virkning paa Beskæftigelsesgraden“, og

„da Forslaget tillige yder Betingelser for forøget Import af billige Cigarer“.

Jeg tør nok sige, at denne Udtalelse viser, hvor problematisk hele Motiveringen er med Hensyn til Beskæftigelsen. Ogsaa Flertallets indbyrdes meget divergerende Opfattelser paa dette Punkt kommer jo godt og kraftigt til Orde i Betænkningen. I Begyndelsen af Betænkningen hedder det saaledes, at

„efter al Sandsynlighed vil der ske nogen Forbrugsforskydning“

— til Gunst for Beskæftigelsen altsaa —, medens man i det socialdemokratiske Mindretals Særbemærkning erklærer, at Beskæftigelsesgraden vil gaa væsentligt i Vejret. Det er de samme Medlemmer, der har underskrevet begge Dele, og det turde nok vise, at der er nogen Usikkerhed med Hensyn hertil. Hvis der havde foreligget et virkeligt Beskæftigelsesproblem, saaledes som der gjorde ved Fremstættelsen af de konservative Krisetoldforslag og andre Kriselovforslag, som vi har beskæftiget os indgaaende med i denne høje Rigsdag i de senere Aar, er der ingen Tvivl om, hvor vor Stilling havde ført os hen. Men i dette Tilfælde er det ganske problematisk, og jeg beklager, at Partier, der hidtil har holdt sig ganske passive overfor virkelige, haandgribelige Beskæftigelsesproblemer, nu lader sig lokke af et saadant problematisk opstillet Moment — og navnlig da Partiet Venstre — til i Virkeligheden at give Afkald paa 4½ Mill. Kr. paa Luksusbeskatningens Omraade.

Jeg kunde have Lyst til overfor denne Fremhæven af det foreliggende Lovforslags Betydning for Beskæftigelsen — som vi altsaa ikke tror paa, men som vi mener er saare problematisk — at gaa ind paa en Tankegang, som et æret Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, tidligere har forlystet sig med at opstille i Forbindelse med den saakaldte Toldbyrde, for at vise, hvad Venstre i Virkeligheden nu gør for den kære Beskæftigelses Skyld, denne Beskæftigelse, som man ellers ikke har taget for store Hensyn til ud fra de